

taltes 63,9 pr. Cwt., i 1894, andet Halvaar, betaltes der gennemsnitlig 60,4 pr. Cwt. for dansk Flæsk og 60,7 for irsk. I 1895 for første Halvaar gaves der for dansk Flæsk 51,9 pr. Cwt. og 57,7 for irsk og i de 11 Uger af det andet Halvaar gaves der 60,0 pr. Cwt. for dansk Flæsk og 63,5 for irsk Flæsk. Det er Hr. Fabers egne Tal, og de sige lige det modsatte af, hvad Hr. Faber siger. Se vi endelig paa de irske Svins Antal, baade de levende og de slagtede, afgiver dette just heller ikke noget stort Bevis paa Tilbagegang i Svineproduktionen. Generalkonsulatet i London angiver Antallet af Svin i Irland i 1893 til 1,152,365 Stk. og i 1894 var det steget til 1,389,310 Stk., altsaa en Forøgelse af Landets Svinebestand af 236,945 Stk., og der opgives endvidere, at der i 1894 var slagtet 73,321 Stk. flere end i 1893, saa jeg tror, det høje Ting vil forstaa, at her viselig er Fare paa Færde og en Fare, vi ikke kunne lade gaa uændet hen. Da vi ved, at vor Indtægt af vor Sideflæsk i Fjor var omtrent 40 Mill. Kr., ville De se, hvilken umaadelig økonomisk Betydning dette har for Landbruget. Det kan ikke siges andet, end at Hr. Faber har været meget uheldig i sin Bevisførelse, saa det kunde næsten se ud til — jeg tør ikke sige det bestemt — men det kunde se ud til, at han har været ledet af en eller anden ulykkelig eller uheldig Inspiration, det er i alt Fald kedeligt, at Folk, der ere kaldede til at være Folkets Vejledere tage saa meget fejl af deres Opgave, at de komme til at gøre Tjeneste som Lygteænd.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale Klagerne over den nuværende Forjensdelse af vore Produkter fra Esbjerg til London. Jeg maa her værgе mig imod den Tanke, at jeg skulde ville rette et Angreb paa „Det forenede Dampskibsselskab“; jeg siger, som det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Meergaard) sagde, at jeg tror ikke, at det forenede Dampskibsselskab paa noget Punkt i nogen væsentlig Grad har undladt at opfylde de kontraktmæssige Bestemmelser. Skavanken er, at Staten har krævet for lidt gjort for Landbruget, det er i selve Kontrakten, Manglerne skulle søges. Jeg skal samle disse Klagepunkter i følgende Hovedpunkter. For det første i uheldig og utilstrækkelig Afkøling, for det andet i Skibenes mangelfulde Indretning som Eksporthibe for Landbrugets Produkter, for det tredje i de for høje Fragttakster og endelig i, at der er flere andre uheldige Bestemmelser i den med det forenede Dampskibsselskab sluttede Overenskomst. Jeg maa maasse bemærke, at jeg

benyttede i Sommer det smukke Tilbud, der er givet Rigsdagsmændene for at kunne rejse frit om Sommeren og se paa Statsinstitutioner, til en Rejse til Esbjerg og valgte da en Dag, da der indladedes Smør og gjorde da mine Jagttagelser. Jeg skal ikke fremkomme med andet, end hvad jeg har set med egne Øjne. Jeg skal da først omtale Afkølingsforholdene. I den Overenskomst, der er truffen med det forenede Dampskibsselskab, er der indført en Bestemmelse, der lyder saaledes: De Rum, der ere bestemte for Smør, fersk Flæsk og Kød, skulle holdes afkølede, saaledes at Temperaturen i dem 6 Timer efter Skibets Afgang er nedbragt til 10 Grader C. Det er allerede nævnt af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds, og det vil jo her straks falde i Øjnene, at det saltede Flæsk ikke er medtaget blandt de Produkter, der skulle fordres henlagte i afkølede Rum, og det vil man straks finde er urimeligt, at et Produkt, der er af saa umaadelig økonomisk Betydning for Landbruget, skal henligge i ikke afkølede Rum. Hvad er da Følgen af, at vort Flæsk bringes ned i en Last, der har saa høj en Varmegrad? Jeg skal paavise det. Naar Flæsket ligger i Slagterienes Salterier, maa det der ikke ligge i en Temperatur, der er under 5 eller over 7 Grader C., og jeg maa sige, at det er et Punkt, der paa det allerstrængeste bliver overholdt, fordi man ved, at, hvis man gaar under eller over, vil det have en meget uheldig Indflydelse paa Flæsket. Nu føres da Flæsket altsaa fra Slagteriet ud i Særnbanevognene, hvor det heldigvis køres i afkølede Vogne, og kommer derved ned i Skibslasten, hvor der, efter hvad der er ophjst i den 33te Beretning fra Laboratoriet for landøkonomiske Forsøg, i Sommermaanederne kan være en Temperatur af 16—18 Grader C. Smørret maa saa være paa Rejse i 38 Timer og saa atter henligge en Tid i England, vist nok ogsaa adskillige Gange i ikke afkølede Rum, det er vist nok saa, at naar der ankommer store Kvantiteter i England, og man ikke har Plads, kommer en Del af det i ikke afkølede Rum, men naar Flæsket er udsat for en saa høj Varmegrad, som Tilfældet er i Lasten og andre Steder, fremkommer disse meget almindelige og for Slagterierne desværre alt for kendte Flæskesjæl. Flæsket bliver blødt, farveløst, slimet og „taintet“. „Taintet“ er et teknisk Udtryk, det vil sige det samme som, at det bliver surt. Alle disse Sjæl fremkomme derved, at Varmegraden er for høj, og hver af disse Sjæl, der af vore Forhandlere bliver klaget over og paapeget, voldes en Prisnedgang for Slagterierne og